

ЩЕ ДА ИМА ТАМО НИЩО ТАКВОЗИ : ЗАЩОТО БОГЪ ТОГА ЩЕ ПРОСЛАВИ НАШЕТО ТѢЛО СЪ ЧЕТЫРИ ДАРОВАНІЯ. Първо ще го направи негниюще като стakло, и безстрастно, да не иска нити ястїе, нити питїе, нити дрѣги тѣлесни работы. Нѣма да оскѣпѣе нити гладъ, нити жадность, нити пекъ, нити стѣдъ. Второ ще го просвѣти като слънцето, или като онаа свѣтлина, която видѣха днесъ апостолитѣ на таворскѣтъ горъ, въ христовото лице. Както дѣла писанїето : праведници яко солнце просвѣтатъ сѧ. Трето ще го направи бързо да може за едно мигванїе да възлезне на небето и да слѣзѣ на земятъ. Както дѣла премѣдрый Соломонъ : праведници яко искры по стеклю потекѣтъ. А четвърто ще го направи тѣно като въздѣхъ и проникателно като дѣхъ. Както дѣла апостолъ Павелъ : погребваме гнило тѣло, но ще стани въ негнилость, погребвася въ безчестїе, но ще стане въ славъ, погребвася въ слабость, но ще стане въ силъ, погребвася тѣло дѣшевно, но ще стане дѣховно. И не казва Павелъ чи ще стане нашето тѣло като дѣхъ кезпотно, това не трѣба нити да помислимъ, но казва тѣло дѣховно, сирѣчь : тѣно и легко : защото пакъ това наше тѣло тога ще възкрѣсѣ, а не дрѣго, но ще сѧ измени и ще стани много различно отъ сегашното, колкото нити ѹмъ може да постигѣ това. Тога ще бѣде славъ на нашатъ дѣша и въ нашето тѣло ще сѧ изобрази приликата христова : защото както сѧ облѣкохме въ образъ перстнаго челоуѣка, тѣй ще сѧ облечеме и въ образъ небеснаго, сирѣчь : както сме прилични тѣка на Адама, тѣй ще сме прилични тамо на Христа. Понеже нашъ животъ е на небето отъ тамо чакаме и Христа, който ще преобрази нашето тѣло, и ще го ѹприличи на неговатъ тѣлеснъ славъ.

Ами ти, О многогрѣшное и мръсно наше тѣло, което сѧ причина за сичкитѣ грѣхове, какъ можешъ да бѣдешъ прилично съ пречистаго и единороднаго сына кожѣа, като имашъ толко тѣшки грѣхове ? О Боже мой ! колко е кезмѣрна твоѣта милость, кѣмъ челоуѣческѣа родъ, и колко е неисказанно твоето благоутробїе.

Христїаны видители какъ славно преображенїе чака сичкитѣ насъ, но знайте какъ не чака сичкитѣ насъ, но нѣкой отъ насъ : защото не е възможно да сѧ сподокиме синца, за това славно преображенїе, но само малко нѣкой отъ насъ : понеже Богъ далъ на синца ни разумъ, а нѣе самоволно ставаме като люты звѣро-